

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1013958/10

בבית הדין הרבני האזורי טבריה

לפני כבוד הדיינים:

הרב חיים בזק – אב"ד, הרב שלמה שושן, הרב ינון בוארון

התובע: פלוני

נגד

הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד שמחי סימה)

הנדון: סמכות – מזונות ילדים

החלטה

בפנינו בקשת התובע לקבוע כי הסמכות לדון בנושא מזונות הקטינים היא לבית הדין הרבני. הנתבעת התנגדה לכך והגישה את סיכומיה וכן התקבלה תגובת התובע לסיכומים.

לטענת התובע, בית המשפט איבד את סמכותו בנושא המזונות, וזאת מאחר וההליכים בבית המשפט הסתיימו ובמסגרת הסכמת הצדדים לשלום בית, ניתנה החלטה בבית המשפט ביום א' בשבט תשע"ו (11.1.16) לסגור את התיקים המתנהלים בפניו.

טענת האישה שההליכים לא נסתיימו אלא הופסקו, ניתנה החלטה למזונות זמניים, ויש לאפשר לבית המשפט להשלים את מלאכתו במזונות קבועים.

טענה נוספת – לא ניתן לכוון את מזונות הילדים בתביעת הגירושין.

לכאורה יש סיוע לדברי האישה בענין הסמכות הנמשכת, מפרוטוקול הדיון שהתקיים ביום כ"ה באייר התשע"ו (02.06.2016), שורה 30:

בא כוח האישה: צריך להגדיר את עניין הפעמיים-שלוש בשבוע. הם יעברו לגור ביחד בט'. הבעל ימשיך את עבודתו בי' ויהיה פעמיים-שלוש שם בי'. בחגים וסופי שבוע יהיה עם הילדים. שיהיה מוגדר. לגבי המזונות, הוא מנסה לשלם אותם. אנחנו מבקשים שיקפיד לשלם את תשלום המזונות בזמן.

הבעל: כשאני אגור בבית זה ישתנה.

דהיינו, הבעל איננו מכחיש את העובדה שפסיקת המזונות לא בוטלה. וכן בהחלטה שניתנה בעקבות אותו דיון ונחתמה ביום כ"ה באייר התשע"ו (02.06.2016):

כל עוד הבעל לא יעבור לט', הוא יקפיד על תשלום המזונות בזמן.

אולם לאחר עיון בחומר, נוכחנו כי בית המשפט לא נתן פסיקה למזונות קבועים אלא אך ורק למזונות זמניים. אם כן אמנם התקיים בערכאה זו "דן", אך לא התקיים "פסק" בנושא מזונות קבועים, אלא רק בנושא מזונות זמניים. מכיוון שלאחר מכן התיקים נסגרו בהסכמת הצדדים, במצב זה, הסמכות להמשיך הדיונים בנושא המזונות הקבועים פקעה, וכאשר הבעל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

פתח את תביעת הגירושין הכרוכה, וכרך בה את מזונות הילדים, הוקנתה הסמכות לדון במזונות אלו לבית הדין, וזאת על פי האמור בחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), תשי"ג-1953, בסעיף 3:

הוגשה לבית דין רבני תביעת גירושין בין יהודים, אם על ידי האישה ואם על ידי האיש, יהא לבית דין רבני שיפוט יחודי בכל ענין הכרוך בתביעת הגירושין, לרבות מזונות לאישה ולילדי הזוג.

החלטתו של בית המשפט בעניין 'המזונות הזמניים' אינה מונעת וחוסמת הגשת תביעה לסעד קבוע בבית הדין הרבני 'למזונות קבועים', שהרי סעד זה לא נפסק בבית המשפט, ולפי סעיף 25 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995:

25. (א) חוק זה אינו בא לגרוע מסמכויותיהם של בתי הדין הדתיים [...].

(ב) בענין הנתון לסמכותו המקבילה של בית דין דתי, יהיה בית המשפט לענייני משפחה מוסמך לדון, כל עוד אין בית הדין הדתי דן בו.

הרי שכל עוד בית המשפט לא פסק בעניין המזונות הקבועים, לא נגרעה סמכותו של בית הדין הרבני לדון בו מתוקף חוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), תשי"ג-1953.

לעניין הכריכה – החוק הנזכר מציין בפירושו כי יהא לבית דין רבני שיפוט יחודי בכל ענין הכרוך בתביעת הגירושין, לרבות מזונות לאישה ולילדי הזוג. (ההדגשה איננה במקור).

אכן הפסיקה מאפשרת לילדים להגיש תביעה עצמאית, אך איננה שוללת את סמכות בית הדין לדון בתביעת כל אחד מההורים במזונות הילדים בכרוך לתביעת הגירושין.

לנימוקים משפטיים לקביעה העקרונית בעניין האפשרות לכריכת מזונות ילדים בתביעת גירושין, עיין בפסק דינו של בית הדין הרבני בחיפה, שניתן בתיק 1048776/4, על ידי אב"ד הרב יצחק אושינסקי ביום י"ג בכסלו התשע"ו (25.11.2015), ופורסם באתר בית הדין הרבני ובאתרים משפטיים ברשת האינטרנט. וכן נפנה להחלטה שניתנה בבית הדין הרבני האזורי חיפה ביום י"ז באדר ב התשע"ו (27.03.2016), בתיק 1066696/8 על ידי אב"ד הרב דניאל אדרי באותו נושא.

כמו כן, נפנה לבג"ץ 5933/14 מיום ט"ז באלול התשע"ד (11.9.2014), שדחה עתירה כנגד בית הדין הגדול, שפסק כאמור לעיל.

בהתאם לכך, קובע בית הדין כי הסמכות לדון בנושא מזונות הילדים נתונה לבית הדין וכל אחד מהצדדים רשאי להגיש בקשה לקיים דיון בנושא זה.

ההחלטה מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של הצדדים.

ניתן ביום ו' בתשרי התשע"ח (26/09/2017).

הרב חיים בזק – אב"ד הרב שלמה שושן הרב ינון בוארון